

Lyrische maidenspeech vol fictie

Lang, zelfs heel lang werd door de onvermurwbare dicteeauteur Thales en een aantal diehards gekizzebizd over een niet nader genoemde schrijfwijzenkwestie. Ten slotte beslechtte de sectie denksport van het TAS in Lausanne de rechtsstrijd en gaf de eisers ongelijk. Die trommelden vervolgens gelijkgezinde nomaden op. Vele Sioux verlieten hun typische tipi's, Samen hun rendierleren tenten en Mongolen hun yurta's om Thales een spellinglesje te leren. Bosjesmannen ronselden nauw verwante Khoikhoi op hun fameuze tentententoonstelling, Masai snelden speerwerpend naar de trefplaats en Toearegs stuurden hun kamelen naar het strijdtoneel. Daar wachtte Sheherazade met een horde Amazonen. Voor Thales leek de toestand hopeloos ...

Nat van angstzweet ontwaakte hij uit deze oneirodynie (of nachtmerrie als je dat dure woord wilt ontchiquen). Op deze lentedag ging hij in het hart van Vlaanderen op visite bij een conculega. Hadden de deelnemers zich in de buurt voorbereid? Waren ze eropuit getrokken in hun bibshort met Y-vormige bretels om de Muur van Geraardsbergen en de nabijgelegen Zuid-Oost-Vlaamse heuvels te bedwingen? En hadden ze, als boetedoening voor die keren dat ze bij een dictee ernstig de mist ingingen, achter een oerdegelijke verbindingstang nog een remorqueje aan hun stalen ros gekoppeld om zo een of meer passagiers voort te trekken? Voor de zware zondaren moest een en ander op een doortrapper, zo nodig gecustomized bij een fietsspecialzaak. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was zo'n fixie in de Ronde van Vlaanderen trouwens verplicht voor alle renners. Want alleen rijke directeurs-sportief of dito coureurs konden zich toen een derailleur veroorloven.

Een lightversie van zo'n fietstocht staat ook op het programma van het dicteearrangement van Reizen Toppaaz uit het Land van Waas (en dat van Reinaert de Vos). De dagelijkse dictees schrijf je er neer met geurpennen die je schrijfplek laten ruiken naar pionierozen of ylangylang. De kleinschalige touroperator heeft een werving-en-selectiebureau ingeschakeld om onder dokter-stagiairs te zoeken naar kandidaten die uitleg komen geven over medische termen. Je kunt ook een workshop volgen over dicteewoorden in Nederlandstalige songs. Komen onder andere aan bod: de niet zo blije hare krisjna's op de Dam, Margotje in haar petticoatje en Jan De Wildes in bloei staande Phallus impudicus. Men karaokt erop los, uiteraard met teksten in onberispelijke groene spelling.

Er is ook tijd voor niet-talig vermaak: er wordt gerummyd en gekubd en gesoft of gebaseballd. Bij het ontbijt nuttigen ze hans-van-gelder, tijgerbolletjes en speltbrood; bij de lunch een baguette met onder meer halloumi en lollo-rossobladeren. De hoofdmaaltijd bestaat uit klassiekers als tomaten-groentesoep, ossobuco en crème brûlée. Naast châteauneuf-du-pape schenken ze ook iets originelers als johannisberger in een Rijnse roemer. En na het bezoek aan Brugge dineren ze in een van de driesterrenrestaurants die België rijk is.

De top drie keert huiswaarts met welgevulde flessen champagne: een melchior, nebukadnezar en balthasar van respectievelijk achttien, vijftien en twaalf liter. Naar verluidt gaan sommigen niet meteen naar huis, bij lange niet ... Kortom, een aanrader! En tegen een blitsprijs te boeken bij Thales.

De ongewone omschrijving waarachter je bovenaan de bladzijde je naam moet invullen is te wijten aan een sanguinische leraar op een broederschool. Ooit had een frater immers Thales' schrift aan flarden gescheurd omdat diens voor- en achternaam niet in de vereiste volgorde stonden. "Dura lex, sed lex", dixit 't Voske, want zo noemden ze die tranquillizers slikkende driftkop. Een hier afwezige dicteetijgerin, familie van Adamswege, zou ontsnappen aan hetzelfde lot, want de bewuste docent gaf geen les op een ursulinenlyceum of andere meisjesschool. Thales replikeerde met de volgende satire, ook bedoeld om de spot te drijven met overgewaardeerde versvoeten als amfibrachys (een lange lettergreep met een korte ter weerszijden) en stijlfiguren als parallellisme.

Odysseus, onderweg naar huis en schone Penelope,
cruisete tien jaren lang op de blauwe Mediterranée,
wijn circe's alias bondgirls, vanboven noch vanonder bont,
met allerloucheste sirenenmond, zo pront, zo mooi, zo blond,
met nymfolokken naar 'n boot op de Styx de zwerver leiden,
en zijn dulcinea hem al spinnend en naaiend beidde.

Hij barstte nu bij deze jeugdzondige karamellenverzen uit in een homerisch gelach. Misschien waren ze nog net bruikbaar op cryptische showbizzquizen waar je dan moet zoeken naar een filmkoppel. Als heer kun je daarbij kiezen tussen de scientologyaanhanger en mevrouw haar hitman geboren op het oceanische eiland Gran Canaria.

Later wou de eierzuchtige Thales bij professor Spelling studeren voor dicteetijger, maar uiteindelijk werd hij toeristengids, zijn andere jeugdroeping. Met Wapenstilstand, als bij de noorderburen en meer bepaald in Breda de winkels wél openbleven, reed hij daar als reisleider met zijn ouders, broer en zussen naartoe om er schoenen en C&A'tjes aan te schaffen. In de golden sixties kon je daar nog koopjes doen en je was meteen ook in 't buitenland geweest. Onderweg las Thales voor uit zijn baedeker, een erfstuk van zijn oom zaliger. Al spoedig kwamen ze aan in Lier, de rustige stad van Timmermans' bon vivant Pallieter en van de schapenkoppen die in de middeleeuwen een veemarkt verkozen boven een unief. Naast de gildehuizen staat op de Grote Markt het geboortehuis van kanunnik-linguïst Jan Baptist David. Jullie kennen die David als naamgever van een cultuurfonds dat ooit epochemachende expertendictees organiseerde. Meest in het oog springt het stadhuis, dat werd opgetrokken in ledesteen, met ernaast het ranke belfort dat op de lijst met Unesco-werelderfgoed prijkt.

Eerste schepen, locoburgemeester voor de Nederlandse deelnemers, is daar de Open Vld'er Walter Grootaers, bij het Vlaamse publiek bekend van belpopnummers als Layla en Couscouskretten. (Dat laatste lied betreft geen geluiden van dieren die down-under

bomen inklimmen, maar de cri du coeurs van een verwesterd meisje dat overhooplage met haar Tamazighttalige pa.)

De ouders van keizer Karel trouwden in de herfst van 1496 in de Sint-Gummaruskerk. In een refugehuis consummeerde het smoorlijk verliefde stel zijn huwelijk, terwijl toegestroomde curieuzeneuzemosterdpotten de nabije houten brug deden instorten. Bewonder in de abside van de gotische kerk de koninklijke glasramen die werden geschonken ter gelegenheid van keizer Karels Blijde Inkomst als hertog van Brabant. Na verraad in de Tachtigjarige Oorlog werd Lier een Spaanse garnizoensstad. De soldaten baden er in stilte het vaderons in de Sint-Jakobskapel, vanwaaruit men beevaardde naar Santiago de Compostela.

Daarna ging Thales' uitstap door de dunner bevolkte Kempen. Ze passeerden de kerk van Oostmalle of wat daarvan na het midden van 1967 overbleef, en ook de kale aardbeinvelden waar de Hoogstratense Sint-Katharinakerk met haar uitoren fier boven uitstak. Uiteindelijk arriveerden ze bij de Moffrikaanse tank in Nederlands parel van het Zuiden.

De kinderen keken intussen vol ongeduld uit naar een bevrijdend mictiemoment. Zelfs op bouwerven of festivals zag je toen nauwelijks dixi's, dus maar op zoek naar een beschutte annapaulownaboom of Wilhelminaboom die dienst kon doen als basic Tante Betje. En bij dat nummer honderd kwam er een varken met een lange snuit en toen was het verhaaltje helemaal uit.